

Prohlídka Valdštejnského paláce

02.Června 2009 Miloš Brunclík

V krásném jarním čase, 6. dubna 2009, uspořádala vysoká škola CEVRO Institut pro účastníky výběrového semináře Památky umění a architektury v ČR vedené Ing. arch. Ondřejem Šefců jedinečnou prohlídku Valdštejnského paláce, současného sídla Senátu PČR. Výjimečná exkurze byla spojena s odborným a velmi poutavým výkladem pana architekta Šefců a pana Martina Broučka, pracovníka Odboru technického zajištění Senátu.

Valdštejnský palác v Praze na Malé Straně je jednou z nejvýraznějších staveb českého raného baroka a součástí jeho komplexu tvoří Valdštejnská zahrada a Valdštejnská jízdárna. Komplex dal v letech 1623-1630 vystavět jeden z nejmocnějších a nejbohatších šlechticů té doby Albrecht Václav Eusebius z Valdštejna na místě Trčkovského paláce a dalších třidvaceti domů, tří velkých zahrad a cihelny. Palác měl svou velkolepostí zastínit i Pražský hrad.

Prohlídka paláce započala v *salle terreně* ve Valdštejnské zahradě, kde mohli účastníci semináře obdivovat fresky a štukatury od Baccia di Bianca s náměty z Trojské války.

Poté účastníky čekala návštěva Jednacího sálu – zřejmě nejznámější prostory Senátu PČR, jenž se nachází v přízemí východní části paláce. V době svého vzniku sloužily tyto prostory jako konírna pro téměř čtyřicet koní. O tom, že se nejednalo o obyčejnou stáj, nesvědčí pouze její úctyhodná rozlehlost a kvalitní štuková výzdoba, ale i to, že každý kůň měl nad úvazem svůj portrét.

Hlavní sál a Audienční síň

Dále prohlídka pokračovala v prvním poschodí. Zde si bylo možné prohlédnout například Hlavní sál zvaný Rytířský, kde malíř Baccio di Bianco zpodobnil Albrechta z Valdštejna jako boha Marta, Audienční síň či pro většinu návštěvníků nepřístupnou Astrologickou chodbu. Pověstnou třesničkou na dortu bylo, když pan Brouček, vybaven bílými rukavicemi, předvedl užaslým návštěvníkům na první pohled poměrně nenápadnou truhlu, ve skutečnosti však nedobytnou pokladnu s jedenácti zámky, které se ovládaly jedním jediným klíčem. Skutečná klíčová dírka byla navíc velmi dobře skryta. Pokladna sloužila Albrechtovi z Valdštejna k uchovávání žoldu pro jeho vojsko a v prázdném stavu ji museli nést čtyři muži.

Na půdě paláce pak bylo možné nasát atmosféru 17. století. Architekt Šefců totiž všem zúčastněným vysvětlil, že tyto prostory od svého vzniku před téměř čtyřmi sty lety neprošly prakticky žádnými stavebními zásahy a zachovaly si tak svůj původní ráz. Dokonce zde můžeme spatřit i dochované renesanční malby pocházející z původního Trčkovského paláce.

Závěr exkurze patřil návštěvě grotty, o níž se někteří historikové domnívají, že mohla sloužit i jako jakási koupelna, a prohlídce manýristické umělé skální stěny. Na umělou skálu s articeistními krápníky navazuje z jedné strany voliéra a z druhé pak dvě stě metrů dlouhá a značně vysoká zeď, jež měla za úkol bránit nevídaným pohledům do zahrady.